

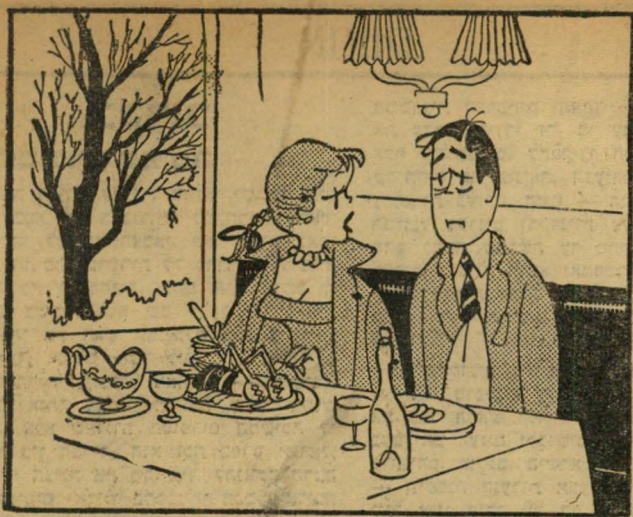
העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות. הזוכה השבוע הוא הקורא אלימלך מאיר, תל אביב.

אמונות תפלות סיפור קטנצ'יק, לאלה המאמינים באמונות תפלות, אם כי איננו לגמרי חדש: אשה וגבר במיטה. לפתע נשמעים צעדים מבעד לדלת. האשה לוחשת לבן-זוגה: "מהר, קפוץ מהחלון. בפלי באו!" "השתגעתי?" השיב הגבר, "הרי אנחנו בקומה ה-13..."

"אל תשאל שאלות טפשיות! אילו היה גבר אחר בחיי האם הייתי עצובה כל כך?"

יומנו של מפקד משטרה חרוץ מאד

וכפי שפרטנו מוסמים בהבלטה בעתונות

1200 החלטתי את הגיפ בקטנוע. ליד מטה המחוז נתקלתי במקרה בצלם של העתון "ידיעות חשבות", שצילם אותי מיד. אחריו הגיע צלם העתון "שחרית", שביקש ממני להצטלם בגיפ. תמונה שלי על הקטנוע נמצאת כבר אצלם.

1320 ביקרתי ב"היכל האמנויות": יש שם סכסוך על 54 כסאות נוספים והחלטתי לבדוק את העניין בעצמי. אינני מבין כיצד יודעים העתונאים לאן אני הולך. חיכו לי שם 4 כתבים ו-2 צלמים, מחוץ לצלם הקבוע של ההיכל. בדקתי את כל הכסאות ומצאתי שהם בסדר גמור. מנהל ההיכל הציע לי כרטיס הומנה קבוע לכל חיי, אבל סירבתי. יש לי כבר כזה. אישרתי את התקנת הכסאות הנוספים.

1600 התכוננתי לחזור כבר הביתה בדודג', ברגע שהודיעו לי כי ילדה בת שש וחצי לא חזרה הביתה מן המעון והיא נעדרת כבר יותר מ-20 רגע. פקדתי להוציא לשטח את כל הפקידים והאפסנאים, לשלוח מכוניות רמקול, להזעיק את הדובר מן הבית. נסעתי בדודג' הביתה כדי להחליף את הבגדים בבגדי עבודה והוריתי לסמל להביא אחרי את הגיפ.

1800 הילדה נמצאה. היא הכינה שיעורים אצל החברה שלה וכי-ששמעה את הרמקולים חזרה מיד. במסיבת עיתונאים שהתקיימה מיד אחרי גמר המבצע, הסברתי לעיתונאים את שיטת הפעולה. הם היו מרוצים מאוד. יהיה להם מה לכתוב מחר בבוקר. השארתי גם סקופ קטן בשביל "ידיעות חשבות" ו"שחרית": תפשונו חוליה מין מסוכן. הוא עוד לא עשה כלום, אבל כבר הסגיר את עצמי לדינו על מנת שנמנע ממנו לבצע פשעים.

2030 הלכתי לקולנוע. ספרתי ונוכחתי לדעת שרואים אותי ביומן פעמיים שלמות ופעם רק את המצח. מאחורי המפקח הכללי. הדובר ציבד מצויק: מחר יקבל כוכב נוסף.

אלימלך מאיר, תל אביב

0800 יצאתי מביתי במכונית הדודג'. קשה מאוד להתנועע במכונית זו, אין כל אפשרות למצוא מקומות חנייה. אבל מה לעשות? החובה קודמת לכל. אני מוכרח לסבול עד שאגיע למשרדי במטה המחוז.

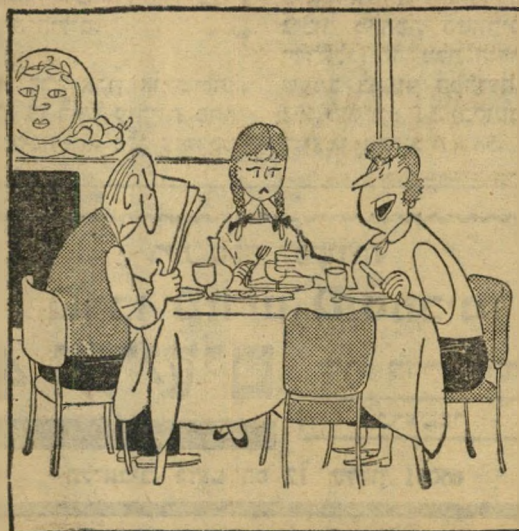
0830 הגעתי למשרד. שני שוטרים וסמל אחד שלא הצדיעו לי כשעליתי במדרגות — הודחו מיד. קודמי לא היה שם לב לפרטים כאלה. אני מקפיד מאוד. כששוטר חדל להצדיע, הוא עלול להתפש למחרת עם פרוצה בניידת. לאן נגיע? אם ההפקרות הנוכחית תישך, עוד עלולים לשלוח אותי כשגריר ללונדון. לא נעים.

1000 יצאתי לסיור בגיפ. את הדודג' השארתי ליד המטה. מן המוקד מודיעים שפרצה שריפה במרכז המסחרי. נמסר שגם העתון נות כבר קבלה הודעה על כך. הדובר עובד יפה מאוד. נסעתי לשם ביד.

1010 הכבאים אינם יודעים מה לעשות. הוריתי להם להספיק ל-כבות את האש, ולהתאסף מסביבי. שרטטתי תוכנית פעולה זמנית ועליתי על הסולם לעמוד בראש הפעולה. מן הסולם רואים נוף נהדר. רשמתי לפני להזכיר זאת לדובר המחוז, לפני שיאסוף את העתונאים לסיכום פעולות היום של מפקד המחוז. אחד הכבאים, בלתי ממושמע לחלוטין, התני עלי מים בצינור. פקדתי על הסמל להודיע למוקד, שיצלצלו לביתי שישלחו חולצה נקייה למשרד. אתמול הדחתי שני סמלים שהופיעו בחולצה מלוכלכת. צריך להקפיד על הלבוש.

1100 השריפה כובתה. הצלמים הגיעו באיחור רב. נעתרתי להם בקשתם ועליתי שוב על הסולם.

1110 נסעתי למשרד והחלטתי את החולצה.

"אם סיפורי הפשעים מעניינים אותך יותר מאשר בתך, תמצא יום אחד את רחל בתינוקנו פשוטת..."

טעות לעולם צודקת

נכפתה עליה המסקנה שאין לה עוד מה לספיד. (הארץ)
יורם ברנשטיין, תל אביב
נפשה כבר מתה עם פלשתיים.
סיגריה דה-גול: מעתה אפשר לא רק להצביע בעדו, אלא גם לישן אותו. (ידיעות אחרונות)
דויד הרמן, חיפה
מודפוס להמונים.
כאשר מדדה נערת הזוהר קליפת טחיד. (לאשה)
מרדכי דן, תל אביב
ערכה כחליפת השוט.
מאת פרש צבאי. (תאריך)
נחמה לוי, רמת-גן
ישר מפי השוט.

חמשיריים

מעשה בבלונית מפוצצת
שבחוצות היתה מתרוצצת.
יום אחד, הוי אסוף,
נשבה רוח מונסון,
ונתגלתה קרחתה הנוצצת.

מרדכי דן, תל אביב

לאזרח מנחלת-בנימין,
שלדארווין פירב להאמין,
ניתנה הוראה
להציץ במראה —
יאו הוא התחיל להבין.

יורם ברנשטיין, תל אביב

הערות-שוריים

שינוי אקטואלי לפסוק התנ"כי, מצפון תיפתח הרעה...

... מצפון תיפתח הרעה ש.

★ ★ ★

שר האוצר הנהיג שער מציאותי יותר לדולאר...

... כדי לשים קץ לשערוריית השערים.

★ ★ ★

150 אלף ל"י ניתנו למשקי החולה לתיקון נזקי ההפגזה...

... ספק רב אם הזריקה הפעושה דייה להבריא חולה זה.

★ ★ ★

ידוע בציבור דורש את ירושת אשתו...

... כדי למצוא לתביעה זו פמוכין בתנ"ך, יצטרכו לתקן את הפסוק לאמור: ותדע זווה את אדם אישה.